

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616204739
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2616204739.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. Y., nar. XX.XX.XXXX, adresa H. R. XXX, o zaplatenie 2.124,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 7C/156/2016-73 zo dňa 3.7.2017 - v časti splatnosti dlhu vo výroku I. a proti zamietajúcemu výroku II., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 612,44 Eur **p r i p ú ť a**, rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti v tomto rozsahu **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v nezastavenej časti napadnutého zamietajúceho výroku **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1106,09 €, úroky vo výške 136,99 €, úroky z omeškania vo výške 2,34 €, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 3,32 €, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2155,06 € od 23.02.2016 do 02.03.2016, vo výške 2048,47 € od 03.03.2016 do 12.04.2016, vo výške 1852,90 € od 13.04.2016 do 09.05.2016, vo výške 1708,34 € od 10.05.2016 do 06.06.2016, vo výške 1612,76 € od 07.06.2016 do 11.08.2016, vo výške 1590,72 € od 12.08.2016 do 19.09.2016, vo výške 1546,66 € od 20.09.2016 do 21.11.2016, vo výške 1484,24 € od 22.11.2016 do 15.12.2016, vo výške 1421,82 € od 16.12.2016 do 04.01.2017, vo výške 1359,40 € od 05.01.2017 do 08.02.2017, vo výške 1296,98 € od 09.02.2017 do 20.03.2017, vo výške 1234,56 € od 21.03.2017 do 16.05.2017, vo výške 1172,14 € od 17.05.2017 do 06.06.2017, vo výške 1106,09 € od 07.06.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 136,99 € od 23.02.2016 do zaplatenia, všetko v splátkach po 62,42 € mesačne vždy do 30. dňa v mesiaci, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého zistil, že žalobca uzatvoril dňa 13.11.2014 so žalovanou Zmluvu o úvere č. 0000000000170584, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 3000,- €. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v 72 mesačných splátkach vo výške 67,91 €. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,9%, ročná percentuálna miera nákladov bola 22,32 % a priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola 16,81 %. Termín konečnej splatnosti úveru bol 20.10.2020. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná uhradiť bola 5.039,52 €. Poplatok za poskytnutie úveru bol 150,- € a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,66 € mesačne. Prvá splátka bola splatná 20.11.2014 a každá ďalšia 20. deň v kalendárnom mesiaci.

Úrok z omeškania bol dohodnutý vo výške 5 % ročne. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy podľa bodu 1.1. boli Obchodné podmienky pre úvery občanom a Všeobecné obchodné podmienky.

3. Žalobca druhou upomienkou zo dňa 24.11.2015 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil ju, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.2.2016 oznámil žalovanej, že jej záväzok zo Zmluvy o úvere č. 000000000170584 bol predčasne zosplatnený, keďže žalovaná neplnila podmienky úverovej zmluvy a žiadal o uhradenie celej dlžnej sumy do 3.3.2016.

4. Z prehľadu splácania žalovanej súd zistil, že ku dňu 22.2.2016, teda ku dňu zosplatnenia, žalovaná uhradila celkovo sumu 844,94 € a dlh žalovanej pozostával z istiny vo výške 2.667,12 €, úrokov vo výške 136,99 € a úrokov z omeškania vo výške 2,34 €. Po zosplatnení žalovaná uhradila ďalšie splátky v celkovej výške 542,30 €, čím nesplatená istina predstavovala sumu 2.124,82 €.

5. Právne súd vec posúdil na základe aplikácie hmotnoprávných ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda od 1.9.2014 do 31.12.2014 (ďalej aj len ZoSÚ), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 1 a 2 a § 566 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len OZ), § 1a ods. 1, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, s poukazom na ust. § 232 ods. 3 a 4 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len CSP).

6. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd prvej inštancie právny záver, že žaloba bola podaná sčasti dôvodne. Je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 000000000170584 zo dňa 13.11.2014 úverový vzťah. V tomto úverovom vzťahu sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver v sume 3.000,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 72 mesačných splátkach po 67,91 €. Žalobca svoju povinnosť v zmysle zmluvy splnil. Žalovaná si však svoju povinnosť platiť riadne a včas poskytnutý úver žalobcovi, neplnila. Úverová zmluva, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluva o úvere upravená v § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Zároveň, keďže žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže ide nepochybne o spotrebiteľský úver.

7. Žalovaná v konaní namietala, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a preto sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Predložená zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti, keďže okrem iného obsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti - 20.10.2020, výšku, počet a termíny splátok - 67,91 €, 72 mesačných splátok, splatných v 20. deň v kalendárnom mesiaci, pričom 1. splátka bola splatná 20.11.2014. Podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalovaná v konaní namietala neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to rozhodcovskú doložku. Súd túto podmienku stanovenú v zmluve neskúmal, keďže žalobca túto rozhodcovskú doložku neaplikoval a ani si na základe nej neuplatnil žiadne nároky. K námietke žalovanej, že úroky z omeškania neboli určené v súlade s § 1 zákona č. 87/1995 Z.z., RPMN bola neprimerane vysoká, keďže priemerná RPMN bola 16,81 % a v zmluve bola 22,32 % a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje sumu 5039,52 €, čo je viac ako 67,98 % dlžnej sumy, čo už hraničí s úžerou, prvoinštančný súd uviedol, že žalobca si uplatnil dohodnutý úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, čo neprevyšuje zákonný úrok z omeškania stanovený v § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., RPMN nebola uvedená v neprospech spotrebiteľa a odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vyjadrená prostredníctvom RPMN, ktorá bola vo výške 22,32 % neprevýšila dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, a teda bola v súlade s § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalovaná namietala, že všetky platby, ktoré uskutočnila, boli platbami na istinu. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak sa

prednostne používajú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a preto je potrebné všetky platby žalovanej prednostne započítať na istinu a nie na úrok a poplatky. (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaná uhradila celkovo sumu 1893,91 €. Žalovaná je preto povinná uhradiť istinu vo výške 1106,09 €, keďže požičaná suma bola vo výške 3000,- € a žalovaná uhradila celkovo sumu 1893,91 €. Žalobca pôvodne časť uhradenej sumy započítal na úroky, pričom úhrady mali byť započítané na istinu a keďže súd je viazaný žalobou, tak mohol priznať žalobcovi úroky iba vo výške, ktorú požadoval v žalobe. Žalovaná počas konania uhradila niekoľko splátok a v časti uhradených splátok (506,67 €) nie je možné žalobcovi nárok priznať, tak súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

8. S odkazom na § 232 ods. 3, 4 CSP prvoinštančný súd, vzhľadom na zdravotný stav žalovanej, ktorá sa stará o dve deti, poberá invalidný dôchodok vo výške 270,- €, ktoré okolnosti sa pravdepodobne nebudú výrazne meniť, umožnil uhradiť dlžnú záväzok v splátkach vo výške 62,42 € mesačne.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal ich plnú náhradu, nakoľko bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Súd zamietol žalobu sčasti len z toho dôvodu, že žalovaná počas konania dlh postupne splácala a žaloba bola teda podaná dôvodne. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

10. Proti tomuto rozsudku v zamietavej časti a zároveň proti priznaniu možnosti splácať dlžnú sumu v splátkach podal žalobca odvolanie, pričom uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a domáhal sa, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

11. Odvolateľ nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a teda všetky platby žalovanej prednostne započítať na istinu, a nie na úrok a poplatky. Podľa bodu 2.5.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity). Splácanie anuitným spôsobom znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a z časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru... V tejto súvislosti poukázal aj na návrh generálnej advokátky Eleanor Sharoston prednesený dňa 9.6.2016 vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Biroóová zverejnený na stránke Súdneho dvora, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument.

12. Odvolateľ tiež namietal, že súd priznal žalovanej možnosť splácať dlh v mesačných splátkach po 62,42 Eur mesačne vždy do 30. dňa v mesiaci. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/332/2016-85 zo dňa 1.3.2017, z ktorého okrem iného zdôraznil, že súd pri určovaní splatnosti dlhu musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu s tým, že vyhovie žiadosti žalovaného zaplatiť priznanú pohľadávku by bolo zjavne nespravodlivé, keďže žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote. Právo žalobcu nemôže byť porušené len preto, že žalovaný berie na seba záväzky až v takej výške, že zjavne nie je schopný plniť ich a jeho nepriaznivá situácia vznikla v dôsledku neúmerného zaťaženia úvermi. Z uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2017-62 zo dňa 22.2.2017 okrem iného zdôraznil, že odvolací súd sa nestotožnil s výškou povolených mesačných splátok, ktoré boli nižšie ako pôvodné mesačné splátky dohodnuté v úverovej zmluve, pričom v prípade tak stanovených splátok by len uhradenie istiny bez príslušenstva trvalo 5 rokov, v priebehu ktorých by narastali úroky z omeškania, čím by sa dlh žalovanej iba navýšil a bolo by to aj v rozpore s ústavne garantovanou zásadou rovnosti účastníkov konania, keďže žalobca by ako veriteľ obdržal poskytnuté finančné prostriedky po neúmerne dlhej dobe. Bolo by v príkrom rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý poskytol žalovanej úver a táto ho od začiatku neplatila pravidelne, aby sa dlh splácal v menších mesačných splátkach, ako bolo dohodnuté v zmluve.

13. Zároveň odvolateľ uviedol, že nie je zrejmé, akým spôsobom súd vykonal dokazovanie žalovanou tvrdených skutočností, nakoľko medzi dôkaznými prostriedkami uvádza iba výsluch žalovanej. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/498/2016-72 zo dňa 15.5.2017,

ktorým súd zrušil prvoinštančný rozsudok v časti splatnosti istiny, nakoľko žalovaný iba tvrdil skutočnosti, ktorými odôvodnil žiadosť o povolenie splátok, avšak tieto nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi.

14. Žalovaná odvolanie nepodala. K doručenému odvolaniu žalobcu predložila písomné vyjadrenie, v ktorom vyslovila svoj nesúhlas s vyjadrením žalobcu a s vydaním platobného rozkazu. Uviedla, že pojednávania sa žalobca nezúčastnil a preto nebolo v možnosti žalovanej dať mu nahliadnuť do dôkazového materiálu, o ktorom vie a zavádza súd tým, že žalovaná si svoje záväzky prestala plniť. Na pojednávaní do spisu založila listinné dôkazy o všetkých zrealizovaných platbách, ako aj o jej zdravotnom stave. Momentálne poberá invalidný dôchodok 270,- Eur, prídavky na dieťa, alimenty vo výške 250,- Eur a štát jej platí asistenčné služby 2,78 Eur na hodinu plus 20,- Eur na hygienu a 33,- Eur na individuálnu prepravu. Napriek svojim ťažkostiam sa snaží nebyť neplatičom, ale nie je v jej silách, ani možnostiach uhradiť naraz celú zostávajúcu dlžnú sumu. Splatnosť úveru mala byť 20.10.2020. Tak sa pri sume súdom povolených mesačných splátkach nepredĺži splácanie o pár rokov, ako je uvedené v príkladoch súdnych rozhodnutí dodaných žalobcom. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd zvážil všetky dôkazy založené v spise, uskutočnené platby a priklonil sa k rozsudku. K vyjadreniu žalovaná predložila prehľad o pohyboch na jej účte a výpisy z jej účtu.

15. Žalobca k doručenému vyjadreniu žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že prvoinštančný súd bol povinný rozhodnúť v zmysle tvrdení žalovanej preukázaných príslušnými dôkazmi do uznesenia o skončení dokazovania. Pri alternácii paričnej lehoty by mal súd prihliadnuť aj na oprávnený záujem žalobcu na úhrade dlžnej sumy v primeranom čase, na dohodnutú výšku mesačnej splátky úveru, a s tým súvisiace spravodlivé riešenie.

16. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému vyjadreniu žalobcu uviedla, že s ním nesúhlasí, keďže nie úplne korešponduje so skutočnosťou. Výška úveru bola 3.000,- Eur, k dnešnému dňu žalovaná uhradila 3.509,81 Eur, splatnosť poskytnutého úveru mala byť 20.10.2020. Navrhla, aby súd zvážil všetky dôkazy v spise a priklonil sa k rozsudku okresného súdu. Opätovne pripojila početné výpisy z účtu a prehľady pohybov na jej účte.

17. V priebehu odvolacieho konania došlo k opakovanému čiastočnému späťvzatiu žaloby. Podaním zo dňa 13.5.2019 (č.l. 164 spisu) žalobca predložil prehľad splácania po predčasnom zosplatnení a uviedol, že berie žalobu späť v časti sumy 1.851,16 Eur s príslušenstvom a žiada, aby súd rozhodol nasledovne: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu:

- Nezaplatená istina 273,66 EUR

- Úrok 136,99 EUR

- Úroky z omeškania 2,34 EUR

- Úrok z omeškania vo výške 5% ročne:

z nezaplatennej istiny vo výške 2667,12 EUR od 23.2.2016 do 2.3.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2560,53 EUR od 3.3.2016 do 12.4.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2364,96 EUR od 13.4.2016 do 9.5.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2220,40 EUR od 10.5.2016 do 6.6.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2124,82 EUR od 7.6.2016 do 23.8.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2111,35 EUR od 24.8.2016 do 19.9.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2072,05 EUR od 20.9.2016 do 21.11.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 2047,72 EUR od 22.11.2016 do 15.12.2016 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1989,70 EUR od 16.12.2016 do 4.1.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1931,23 EUR od 5.1.2017 do 8.2.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1872,72 EUR od 9.2.2017 do 20.3.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1829,22 EUR od 21.3.2017 do 20.4.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1808,18 EUR od 21.4.2017 do 16.5.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1750,21 EUR od 17.5.2017 do 6.6.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1684,16 EUR od 7.6.2017 do 7.6.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1634,16 EUR od 8.6.2017 do 3.7.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1568,08 EUR od 4.7.2017 do 3.8.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1501,98 EUR od 4.8.2017 do 4.9.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1435,89 EUR od 5.9.2017 do 3.10.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1369,79 EUR od 4.10.2017 do 6.11.2017 a

z nezaplatennej istiny vo výške 1304,19 EUR od 7.11.2017 do 4.12.2017 a

z nezaplátenej istiny vo výške 1238,10 EUR od 5.12.2017 do 3.1.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 1172,01 EUR od 4.1.2018 do 5.2.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 1105,92 EUR od 6.2.2018 do 16.3.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 1039,83 EUR od 17.3.2018 do 16.4.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 973,78 EUR od 17.4.2018 do 22.5.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 922,72 EUR od 23.5.2018 do 19.6.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 856,69 EUR od 20.6.2018 do 18.7.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 790,65 EUR od 19.7.2018 do 21.8.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 739,60 EUR od 22.8.2018 do 20.9.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 675,57 EUR od 21.9.2018 do 18.10.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 639,65 EUR od 19.10.2018 do 16.11.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 573,89 EUR od 17.11.2018 do 18.12.2018 a
z nezaplátenej istiny vo výške 507,84 EUR od 19.12.2018 do 21.1.2019 a
z nezaplátenej istiny vo výške 456,79 EUR od 22.1.2019 do 18.2.2019 a
z nezaplátenej istiny vo výške 390,75 EUR od 19.2.2019 do 19.3.2019 a
z nezaplátenej istiny vo výške 324,70 EUR od 20.3.2019 do 23.4.2019 a
z nezaplátenej istiny vo výške 273,66 EUR od 24.4.2019 do zaplätenia
- Úrok z omeškánia vo výške 5% ročne:
z nezaplätených úrokov vo výške 136,99 EUR od 23.2.2016 do zaplätenia
- nahradiť trovy konania
- Nezaplätené poplatky za poistenie vo výške 3,32 EUR
a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na č. účtu navrhovateľa vo forme IBAN
SK65 5600 0000 0014 9815 8001 vedený v Prima banke Slovensko, a.s.

18. K tomuto doručenému podaniu žalobcu žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby a žiada súd, aby zohľadnil i ďalšie uskutočnené platby uhradené od podania návrhu na späťvzatie dňa 24.4.2019 k dátumu 18.11.2019 v sume 462,32 Eur.

19. Následne podaním zo dňa 25.2.2020 došlo zo strany žalobcu k ďalšiemu čiastočnému späťvzatiu žaloby (č.l. 178), keď po prehľade splácania po predčasnom zosplätení uviedol, že berie žalobu voči žalovanej späť v ďalšej časti o zaplätenie:

Zvyšnej časti istiny 273,66 € (istina bola splatená v celom rozsahu dňa 16.9.2019, kedy bola započítaná na zvyšnú dlžnú sumu istiny suma vo výške 9,50 eur)

Úroku 136,99 €

Úrokov z omeškánia 2,34 €

- Úrok z omeškánia vo výške 5% ročne:

z nezaplátenej istiny vo výške 2667,12 EUR od 23.2.2016 do 2.3.2016 (2,96 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2560,53 EUR od 3.3.2016 do 12.4.2016 (14,58 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2364,96 EUR od 13.4.2016 do 9.5.2016 (8,87 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2220,40 EUR od 10.5.2016 do 6.6.2016 (8,63 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2124,82 EUR od 7.6.2016 do 23.8.2016 (23,02 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2111,35 EUR od 24.8.2016 do 19.9.2016 (7,92 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2072,05 EUR od 20.9.2016 do 21.11.2016 (18,13€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 2047,72 EUR od 22.11.2016 do 15.12.2016 (6,83 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1989,70 EUR od 16.12.2016 do 4.1.2017 (5,53 €) bez sumy

1,91 EUR

(Žalovaný splatil od 16.9.2019 do 4.2.2020 úroky vo výške 233,89 eur)

a žalobca naďalej trvá na zaplätení:

- úroku z omeškánia 1,91 €

- Úrok z omeškánia vo výške 5% ročne:

z nezaplátenej istiny vo výške 1931,23 EUR od 5.1.2017 do 8.2.2017 (9,39€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1872,72 EUR od 9.2.2017 do 20.3.2017 (10,40€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1829,22 EUR od 21.3.2017 do 20.4.2017 (7,88€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1808,18 EUR od 21.4.2017 do 16.5.2017 (6,53 €) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1750,21 EUR od 17.5.2017 do 6.6.2017 (5,10€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1684,16 EUR od 7.6.2017 do 7.6.2017 (0,23€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1634,16 EUR od 8.6.2017 do 3.7.2017 (5,90€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1568,08 EUR od 4.7.2017 do 3.8.2017 (6,75€) a

z nezaplátenej istiny vo výške 1501,98 EUR od 4.8.2017 do 4.9.2017 (6,68€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1435,89 EUR od 5.9.2017 do 3.10.2017 (5,78€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1369,79 EUR od 4.10.2017 do 6.11.2017 (6,47€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1304,19 EUR od 7.11.2017 do 4.12.2017 (5,07€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1238,10 EUR od 5.12.2017 do 3.1.2018 (5,16€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1172,01 EUR od 4.1.2018 do 5.2.2018 (5,37€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1105,92 EUR od 6.2.2018 do 16.3.2018 (5,99€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 1039,83 EUR od 17.3.2018 do 16.4.2018 (4,48€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 973,78 EUR od 17.4.2018 do 22.5.2018 (4,87€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 922,72 EUR od 23.5.2018 do 19.6.2018 (3,59€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 856,69 EUR od 20.6.2018 do 18.7.2018 (3,45€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 790,65 EUR od 19.7.2018 do 21.8.2018 (3,73€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 739,60 EUR od 22.8.2018 do 20.9.2018 (3,08€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 675,57 EUR od 21.9.2018 do 18.10.2018 (2,63€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 639,65 EUR od 19.10.2018 do 16.11.2018 (2,58€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 573,89 EUR od 17.11.2018 do 18.12.2018 (2,55€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 507,84 EUR od 19.12.2018 do 21.1.2019 (2,40€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 456,79 EUR od 22.1.2019 do 18.2.2019 (1,78€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 390,75 EUR od 19.2.2019 do 19.3.2019 (1,57€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 324,70 EUR od 20.3.2019 do 23.4.2019 (1,58€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 273,66 EUR od 24.4.2019 do 17.5.2019 (0,91€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 207,68 EUR od 18.5.2019 do 18.6.2019 (0,92€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 141,63 EUR od 19.6.2019 do 8.7.2019 (0,39€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 75,58 EUR od 9.7.2019 do 19.8.2019 (0,44€) a
z nezaplátenej istiny vo výške 9,50 EUR od 20.8.2019 do 16.9.2019 (0,04€) a
Spolu: 133,70 €

- Úrok z omeškania vo výške 5% ročne:

z nezaplátenej istiny vo výške 136,99 EUR od 23.2.2016 do 16.9.2019 (24,75 €) a
z nezaplátenej istiny vo výške 80,44 EUR od 17.9.2019 do 17.10.2019 (0,35 €) a
z nezaplátenej istiny vo výške 14,38 EUR od 18.10.2019 do 18.11.2019 (0,06 €)
Spolu: 25,16 €

-trov konania

-nezaplátenej poplatkov za poistenie vo výške 3,32 eur.

20. Na opakovanú výzvu odvolacieho súdu žalovaná uviedla, že súhlasí aj s týmto čiastočným späťvzatím žaloby, dodatočné úhrady ďalších platieb netvrdila.

21. Prípísom zo dňa 17.6.2020 odvolací súd žalobcovi oznámil, či po svojich čiastočných späťvzatiach z 13.5.2019 a 25.2.2020 v rozpore s ust. § 370 CSP berie žalobu čiastočne späť z celej žalovanej sumy, teda aj z už právoplatne skončenej časti a preto nech špecifikuje v akom rozsahu berie žalobu späť iba z právoplatne neskončenej časti a zároveň v akom rozsahu na žalobe trvá.

22. V podaní zo dňa 23.6.2020 (č.l. 191) žalobca požiadal súd, aby uvedené dve čiastočné späťvzatia považoval za bezpredmetné, keďže boli uskutočnené až po právoplatnosti výroku I. napadnutého rozsudku. Vzhľadom na to, že počas prvoinštančného konania boli zohľadnené úhrady vo výške 1.048,97 Eur a zvyšok vo výške 1.852,04 Eur bol započítaný na priznaný nárok žalobcu vo výroku I. preskúmaného rozsudku a na neprávoplatne skončenú časť konania, žalobca teda berie žalobu späť v právoplatne neskončenej časti vo výške, ktorá presahuje uhradenú časť nároku žalobcu priznanú výrokom I. predmetného rozsudku.

23. Na výzvu odvolacieho súdu, aby žalobca spresnil a riadne, prehľadne a preskúmateľne špecifikoval jednak späťvzatie žaloby a jednak v akom rozsahu na žalobe naďalej trvá, žalobca zareagoval podaním zo dňa 3.7.2020 (č.l. 200), v ktorom po tabuľkovom prehľade platieb žalovanej uviedol, že v zmysle preskúmaného rozsudku mal žalovaný uhradiť žalobcovi istinu 1.106,09 Eur, úrok 136,99 Eur, úrok z omeškania 2,34 Eur, poplatky za poistenie 3,32 Eur, úrok z omeškania z istiny 1.106,09 Eur - 128,14 Eur, úrok z omeškania z úrokov 136,99 Eur - 26,17 Eur; spolu 1.350,71 Eur. Od 7.6.2017 do 17.6.2020 žalovaná uskutočnila úhradu spolu vo výške 1.963,15 Eur, keďže rozsudkom bola zaviazaná zaplatiť

1.350,71 Eur, na právoplatne neskončenú časť uhradila sumu 612,44 Eur. Z pripojeného prehľadu úhrad vyplýva, že oproti predchádzajúcemu čiastočnému späťvzatiu žalovaná uskutočnila ďalšie tri platby 5.3.2020 - 15,10 Eur, 15.6.2020 - 10,- Eur, 17.6.2020 - 20,- Eur. Vzhľadom na uvedené žalobca zobral žalobu čiastočne späť v právoplatne neskončenej časti vo výške 612,44 Eur a žiadal súd, aby konanie v tejto časti zastavil.

24. Ďalšou výzvou zo dňa 23.7.2020 odvolací súd vyzval žalobcu, aby spresnil svoje odvolanie, keďže v odvolaní uvádza, že sa odvoláva proti zamietavej časti rozsudku (teda celej), avšak ako odvolacie dôvody uvádza iba nesprávnosť započítania splátok prednostne na istinu dlhu. Okresný súd ale zamietol žalobu aj z dôvodu, že žalovaná v priebehu konania uhradila 506,67 Eur (a v tomto rozsahu nedošlo k späťvzatiu žaloby), (ods. 28 odôvodnenia).

25. Žalobca na túto výzvu zareagoval podaním, v ktorom uviedol, že spresňuje svoje odvolanie, t.j. odvolanie smeruje proti zamietnutej časti nároku v rozsahu nesprávneho započítania splátok prednostne na istinu dlhu a voči splátkam. Úhrady uskutočnené žalovanou do zosplatnenia úveru predstavovali 844,94 Eur, pričom súd prvej inštancie túto sumu započítal iba na istinu a nie na istinu a na úrok, keďže v zmysle zmluvy malo ísť o anuitné splácanie úveru. Suma 512,06 Eur nepredstavovala úhradu istiny, ale úhradu úroku. V závere žalobca navrhol, aby súd rozhodol v zmysle podaného odvolania a vyjadrení žalobcu.

26. Žalovaná na doručenú výzvu aby sa k tomuto čiastočnému späťvzatiu žaloby vyjadrila, nereagovala.

27. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia; podľa ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí; ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. V zmysle ods. 3 ak je žaloba vzatá späť v časti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

28. Keďže v danom prípade došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby v čase, keď už rozhodol vo veci súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť, pričom žalovaná, ktorej boli čiastočné späťvzatia žaloby doručené na vyjadrenie, s čiastočným späťvzatím súhlasila, čím boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu cit. § 370 CSP, odvolací súd vo výroku I. čiastočné späťvzatie žaloby v sume 612,44 Eur pripustil, v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom druhom výroku zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

29. Žalobca v časti odvolania smerujúcej voči meritu uplatnil odvolacie dôvody, podľa ktorých s poukazom na bod 2.5.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom k príslušnej zmluve o úvere bolo potrebné splácať istinu úveru anuitným spôsobom, čo znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach, pričom výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a z časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru.

30. Podľa bodu 2.5.1 všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s., účinných od 20.5.2014, ktoré boli prehlásené za súčasť predmetnej zmluvy o úvere (bod 1.1. zmluvy) - Splácanie istiny, klient musí vrátiť (platiť) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity). Podľa nasledujúceho bodu 2.5.2 - Platenie úrokov, pokiaľ nie je pre jednotlivé druhy úverov určené alebo dohodnuté inak, platia sa riadne úroky ako súčasť anuitnej splátky. V zmysle nasledujúceho bodu 2.5.3 - Anuitné splácanie, splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru... Podľa bodu 2.5.5 - Poradie uspokojovania pohľadávky, všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta (alebo tretej osoby) na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok banky voči klientovi v nasledovnom poradí a) dlžná anuitná splátka ako prvá v poradí; b) dlžné a splatné úroky z omeškania zmluvné pokuty, ako druhé v poradí; c) dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky ako tretie v poradí; pričom konkrétnu pohľadávku v rámci príslušného poradia, na ktorú bude platba započítaná určí banka s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu.

31. V zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

32. V zmysle konštantnej právnej teórie a výkladu citovaného ustanovenia platí, že čiastočné plnenie možno vymedziť ako plnenie, ktoré bolo v rozpore s obsahom záväzkového vzťahu poskytnuté v neúplnom objeme alebo výške. Pokiaľ z dohody alebo z rozhodnutia súdu vyplýva oprávnenie dlžníka plniť svoj dlh v splátkach, nemožno úhradu splátky považovať za čiastočné plnenie. Čiastočným plnením tak nie je ani úhrada opakujúcich sa dávok v rámci trvajúceho záväzkového vzťahu. Pri dielčom (splátkovom) a opakujúcom sa plnení dochádza k čiastočnému plneniu vtedy, ak dlžník splní iba časť splátky alebo časť opakujúcej sa dávky (komentár k § 566 OZ, C.H. Beck 2015, str. 1991). Pri vymedzení spôsobu započítania plnenia na istinu a príslušenstvo je nevyhnutné zohľadniť, že uvedeným spôsobom sa započítava vždy iba plnenie, ktoré spĺňa kritériá čiastočného plnenia. Rozhodne nemožno dospieť na základe § 566 ods. 2 OZ k záveru, že v prípade splácania úročenej pôžičky sa akékoľvek plnenie dlžníka vždy započíta prednostne na istinu celého dlhu a úroky sa hradia až po zániku istiny. Pri plnení v splátkach sa každá jednotlivá splátka považuje za relatívne samostatný záväzok, ktorý má individuálne vymedzenú splatnosť. O čiastočné plnenie v zmysle § 566 ods. 2 OZ pôjde teda iba v prípade, ak dlžník veriteľovi poukáže platbu, ktoré nedosahuje stanovenú výšku splátky (detto str. 1994). Za čiastočné plnenie sa teda nepovažuje, ak dlžník mal povinnosť plniť v splátkach alebo opakovane alebo ide o predčasné plnenie. V prípade plnenia dlhu v splátkach ide o plnenie, v ktorom výška ako čas dielčieho plnenia boli zmluvnými stranami vopred dohodnuté.

33. Súd prvej inštancie sa s touto právnou teóriou k aplikovanému § 566 ods. 2 OZ v odôvodnení preskúmaného rozsudku nijako nevysporiadal, ustanovenie nijako neanalyzoval a nevyložil, a bez bližšieho zdôvodnenia ho priamo na vec aplikoval. Rovnako v odôvodnení absentuje vysvetlenie ako sa súd v tejto súvislosti vysporiadal s cit. obsahom Všeobecných obchodných podmienok ako súčasti predmetnej zmluvy o úvere, zakotvujúcich anuitné splácanie dlhu, ani či ich vôbec pri rozhodovaní zohľadnil a ak nie z akého dôvodu.

34. Výzvou zo dňa 22.2.2016 na predčasné splatenie úveru žalobca žalovanej oznámil, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, čím žalovanej vznikla povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu sumu úveru spolu s poplatkom vo výške 2.881,45 Eur s príslušenstvom najneskôr do 3.3.2016. V dôsledku predčasného zosplatenia úveru došlo k zániku žalovanej oprávnenia, či povinnosti uhrádzať dlh v splátkach, lebo celý zvyšok dlhu sa stal splatným naraz. Keďže žalovaná následne po zosplatení od 23.2.2016 bola povinná celý zvyšok dlhu uhradiť naraz a neurobila tak, naopak postupne uhrádzala ďalšie a ďalšie platby v rôznych výškach, jednalo sa všetko o čiastočné plnenie peňažného dlhu auž nie o plnenie dlhu v splátkach. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu potom platí súdom prvej inštancie aplikované ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky. Keďže v danom prípade žalovaná podľa preukázaného inak neurčila, každé jej čiastočné plnenie po zosplatení dlhu, teda po 22.2.2016, bolo potrebné započítavať najskôr na istinu a až potom na úroky. V tomto rozsahu by bol záver súdu prvej inštancie správny. Po zosplatení dlhu ale žalobca, v súlade s uvedeným a správne, započítaval všetky platby žalovanej iba na istinu (č.l. 14 rub).

35. Okrem neodôvodnenia vyššie uvedených relevantných záverov súd prvej inštancie bližšie neodôvodnil ani poslednú vetu ods. 28 odôvodnenia preskúmaného rozsudku podľa ktorej „Žalovaná počas konania uhradila niekoľko splátok a v časti uhradených splátok 506,67 Eur nie je možné žalobcovi nárok v tejto časti priznať,...“ V žiadnej inej časti odôvodnenia sa neuvádza, v akej výške, v akých dátumoch žalovaná v priebehu prvoinštančného konania čiastočne svoj dlh splnila a súd ani neuvádza z akých dôkazov tento svoj, v dôsledku toho nepreskúmateľný, záver vyvodil.

36. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v časti zročnosti, prvou výrokovou vetou priznanej pohľadávky, súd prvej inštancie pri rozhodnutí umožniť žalovanej uhradiť dlh v splátkach aplikoval ust. § 232 ods. 3 CSP podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

37. Citované ustanovenie umožňuje v rozsudkoch na plnenie stanoviť lehotu na plnenie dlhšiu ako je zákonná paričná lehota tri dni. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu. Ak má

súd za to, že v prejednávanej veci je namieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu, táto časť výroku rozhodnutia súdu musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo odôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Podľa ďalšieho judikátu R V/1968, ak súd povolí plnenie v splátkach, musí vždy presnejšie určiť ich výšku a podmienky splatnosti, aj tento výrok musí náležite odôvodniť. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému priznať výhodu splátok bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovenej povinnosti v nedodržaní jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. Prítom podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že súdom povolené splátky majú byť určené v takej výške, aby žalovaný dlh bol nimi uhradený najneskôr v horizonte troch rokov.

38. V danom prípade súd prvej inštancie zrejme vychádzal z tvrdení žalovanej v prílohe k odporu (č.l. 43), že je na invalidnom dôchodku a v starostlivosti má dve deti, pričom jej príjem je 1.388,02 Eur (invalidný dôchodok 270,- Eur, prídavky na deti a výživné 596,- Eur, príspevky od ÚPSVaR 522,02 Eur). Výdavky predstavuje osobný asistent 469,02 Eur, plyn 215,- Eur, elektrina 89,- Eur, hypotéka 163,- Eur, telefón 25,- Eur, televízia, internet a voda 60,- Eur, benzín na návštevy lekárov 60,- Eur, škola pre deti a stravy a hygiena 300,- Eur, Prvá oddľžovacia s.r.o. 200,- Eur, pričom platby odchádzajú na pôžičku od žalobcu a dve pôžičky od Profi Creditu, výdaje má spolu vo výške 1.581,02 Eur, mesačne je v mínuse 193,- Eur, ktoré je pomáha vykryť rodina. Vo výpovedi na pojednávaní dňa 8.6.2017 žalovaná doplnila, že trpí sklerózou multiplex, k čomu sa pridružujú ďalšie ochorenia, jej stav sa nezlepšuje.

39. Súd prvej inštancie v ods. 29 odôvodnenia, s odkazom na zdravotný stav žalovanej, ktorá sa stará o dve deti, poberá invalidný dôchodok 270,- €, umožnil žalovanej uhradiť dlh v splátkach vo výške 62,42 Eur mesačne, ktorých výšku nijako bližšie nezdôvodnil, a ktoré sú nižšie ako bola pôvodne dohodnutá splátka úveru 67,91 Eur mesačne. Súd prvej inštancie v odôvodnení neodkázal na listinné dôkazy o ktoré svoje rozhodnutie v časti zročností oprel a odvolací súd v spise ani žiadne nenašiel. Súd potom svoje rozhodnutie v časti splatnosti založil na skutočnostiach výlučne tvrdenej žalovanou, bez toho aby boli podložené akýmikoľvek dôkazmi, ktoré ani neboli úplné (dostatočné). Záver súdu prvej inštancie v ods. 29 odôvodnenia preskúmaného rozsudku, v ktorom súd umožnil žalovanej uhradiť dlh v splátkach, je nepreskúmateľný. Táto námietka odvolateľa je preto dôvodná.

40. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

41. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

42. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

43. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

44. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné

skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

45. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvedené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 a 3 CSP, je nepreskúmateľné.

46. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

47. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

48. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie fakticky v relevantných záveroch neodôvodnil, nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v konaní pred odvolacím súdom.

49. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní uplatnených odvolacích dôvodov, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutom rozsahu zamietajúceho výroku II. s výnimkou zastavenej časti, zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

50. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v právoplatne neskončenej časti riadne v súlade s procesnou normou vykonať všetky nevyhnutné dôkazy (§ 295 CSP), skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité aj vyššiepoukázané hmotnoprávne ustanovenia, následne vo veci v právoplatne neskončenej časti opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné vo všetkých jeho častiach náležite, v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

51. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).